

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पादाष्ठीलैः पादयन्त्रिभिः पाणिघातैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 केशेष्वालभ्यपाणिभ्यां निष्पिपेषमहीतले ॥ सबलं तेन निष्पिष्टः साध्वसेन च भारत ॥ १७ ॥ निद्रया चैव पांचाल्यो नाशकश्चेष्टितुं तदा ॥ तमाक्रम्य पदाराजनकं
 ठेचोरसिचोभयोः ॥ १८ ॥ नदंतं विस्फुरंतं च पशुमारममारयत् ॥ तुदन्नखैस्तु सद्रौणिनातिव्यक्तमुदाहरत् ॥ १९ ॥ आचार्यपुत्रशस्त्रेण जहिमां माचिरं रुथाः ॥ त्व
 ल्कृते सुकृतान् लोकान् गच्छेयं द्विपदां वर ॥ २० ॥ एवमुक्त्वा तु वचनं विरराम परंतपः ॥ सुतः पांचालराजस्य आक्रांतो बलिना भृशं ॥ २१ ॥ तस्या व्यक्तां तु तां वाचं संश्रु
 त्यद्रौणि रब्रवीत् ॥ आचार्यघातिनां लोकान् संतिकुलपांसन ॥ २२ ॥ तस्माच्छस्त्रेण निधनं न त्वमर्हसि दुर्मते ॥ एवं ब्रुवाणस्तं वीरं सिंहो मत्तमिव द्विपं ॥ २३ ॥ मर्मस्व
 भ्यवधीत् क्रुद्धः पादाष्ठीलैः सुदारुणैः ॥ तस्य वीरस्य शब्देन मार्यमाणस्य वेदमनि ॥ २४ ॥ अबुध्यंतमहाराजस्त्रियो ये चास्य रक्षिणः ॥ ते दृष्ट्वा धर्षयंतं तमतिमानुष
 विक्रमं ॥ २५ ॥ भूतमेवाध्यवस्यंतो न स्म प्रव्याहरन् भयात् ॥ तंतु तेनाभ्युपायेन गमयित्वा यमक्षयं ॥ २६ ॥ अध्यतिष्ठ ततेजस्वी रथं प्राप्य सुदर्शनं ॥ स तस्य भव
 नाद्राजन्निष्क्रम्यानादयन्दिशः ॥ २७ ॥ रथेन शिविरं प्रायज्जिघांसुर्द्विपतो बली ॥ अपक्रांतं ततस्तस्मिन्द्रोणपुत्रे महारथे ॥ २८ ॥ सहितैरक्षिभिः सर्वैः प्राणे दुर्यो
 पितस्तदा ॥ राजानं निहतं दृष्ट्वा भृशं शोकपरायणाः ॥ २९ ॥ व्याक्रोशन् क्षत्रियाः सर्वे धृष्टद्युम्नस्य भारत ॥ तासां तु तेन शब्देन समीपे क्षत्रियर्षभाः ॥ ३० ॥ क्षिप्रं च
 समनल्यंत किमेतदिति चाब्रुवन् ॥ स्त्रियस्तुराजन्वित्रस्ता भारद्वाजं निरीक्ष्यताः ॥ ३१ ॥ अब्रुवन् दीनकंठेन क्षिप्रमाद्रवतेति वै ॥ राक्षसो वामनुष्यो वानैनं जानी
 महेवयं ॥ ३२ ॥ हत्वा पांचालराजानं रथमारुत्य तिष्ठति ॥ ततस्ते योधमुख्याश्च सहसा पर्यवारयन् ॥ ३३ ॥ सताना पततः सर्वान् रुद्रास्त्रेण व्यपोथयत् ॥ धृष्टद्युम्नं
 च हत्वा सतांश्चैवास्य पदानुगान् ॥ ३४ ॥ अपश्यच्छयने सुप्तमुत्तमौजसमंतिके ॥ तमप्याक्रम्य पादेन कंठे चोरसितेजसा ॥ ३५ ॥ तथैव मारयामास विनर्दं तम
 रिंदमं ॥ युधामन्युश्च संप्राप्तो मत्वा तं रक्षसाहतं ॥ ३६ ॥ गदामुद्यम्य वेगेन हृदि द्रौणिमताडयत् ॥ तमभिद्रुत्य जग्राह क्षितौ चैनमपातयत् ॥ ३७ ॥ विस्फुरंतं च प
 शुवत्तथैवैनममारयत् ॥ तथा स वीरो हत्वा तंतो न्यान्समुपाद्रवत् ॥ ३८ ॥ संसुप्तानेव राजेंद्रतत्र तत्र महारथान् ॥ स्फुरतो वेपमानांश्च शमितेव पशून्मखे ॥ ३९ ॥
 ततो निस्त्रिंशमादाय जघानान्यान् पृथक् पृथक् ॥ भागशो विचरन् मार्गानि सियुद्धविशारदः ॥ ४० ॥